

# GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 3 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 3.— zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok III.

Nr. 298.

Kraków, piątek 19 grudnia 1941.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję reklamy będą zwracane autorem jedynie wówczas gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Z. z odnośzeniem do domu 5 Zł. Na prowincji dopłata porta. Konto czekowe: Warszawa 658

## Japonia uzyskała przewagę na Pacyfiku.

### Premjer Tojo przedstawia parlamentowi sytuację wojenną.

Tokio, 18 grudnia. Izba posłów parlamentu japońskiego jednogłośnie uchwaliła rezolucję, w której w obliczu wielkich zwycięstw japońskich sił bojowych stwierdzono, iż władza na Pacyfiku spoczywa przeważnie w rękach japońskich. Rząd i naród muszą obecnie w całkowitej zgodności poglądów kroczyć po raz obranej drodze dla sprawy wielkiej Azji Wschodniej.

Premjer Tojo zapewnił Izbę, iż rząd poczyni wszystkie możliwe kroki dla osiągnięcia wielkiego celu.

Obie Izby parlamentu zbiorą się prawdopodobnie we czwartek na oficjalną sesję końcową.

Premjer Tojo w charakterze ministra wojny złożył przed parlamentem obszerny sprawozdanie o sytuacji wojskowej i na podstawie faktów oświadczył, iż japońskie operacje rozwijają się na obszerным terenie, którego centrum jest wschodnia część Pacyfiku. W tych warunkach opanowanie wód już na wstępie działań wojennych było istotną koniecznością. Dzięki wstępnym sukcesom oddziały armii były w możności w wielu punktach dokonać uwieńczonego powodzeniem lądowania.

Na odcinku półwyspu Malajskiego — mówił premjer Tojo — wojska angielskie korzystając z ciemności nocy, przekroczyły w niedzielę w nocy granicę Syjamu. W odpowiedzi na to, jednostki armii i marynarki japońskiej wylądowały w poniedziałek wczesnym rankiem w niektórych miejscowościach półwyspu Malajskiego. Po zaciętych walkach oddziały japońskie zajęły jedno z lokalnych lotnisk i tamsamem umożliwiły wysadzenie na ląd nowych posiłków. Wojska japońskie przebijające się z znacznym powodzeniem poprzez terytorja półwyspu Malajskiego, natknęły się w dniu 12 grudnia na zmotoryzowaną brytyjską dywizję, którą w wyniku zaciętych walk doszczętnie pobili.

W międzyczasie udało się lotnictwu japońskiemu, mimo nieprzyjacielskiej obrony przeciwlotniczej, zdobyć brytyjską bazę powietrzną. Lotnictwo japońskie zestrzeliło, względnie zdemolowało do niedzieli

włącznie, ogółem 133 aparaty brytyjskie. Mimo to jednak kwestja zajęcia Singapooru zajmie dłuższy czas, a to z uwagi na niezwykle silne ufortyfikowanie tego ważnego brytyjskiego punktu obrony w Azji Wschodniej, na co od wielu lat pracowano przy nakładzie olbrzymich środków, tudzież z uwagi na niezwykle poważne trudności terenowe, otoczone dżunglami, ciągnąciami się na przestrzeni 700 km.

Na odcinku frontowym Syjamu wojska japońskie wylądowały w zatoce Syjamskiej, natomiast inne oddziały bojowe wojsk japońskich, skoncentrowane wzdłuż zachodniej granicy francuskich Indochin, podjęły pokojowy marsz w kierunku Bangkoku, gdzie społeczeństwo syjamskie zgłotało oddziałom japońskim niezwykle serdeczne przyjęcie.

Na odcinku Filipinów jednostki bojowe lotnictwa, armii i marynarki japońskiej skoncentrowały swe wysiłki w kierunku zdemolowania nieprzyjacielskiego lotnictwa, które zrealizowano w 3 dni po rozpo-

zecieju wojny wysadzeniem na ląd oddziałów japońskich w północnej części Luzonu, a w 2 dni później w południowej części tej wyspy.

W chwili obecnej obie te grupy posuwają się ruchem zryżakowatym w kierunku Manili, pokonując wszędzie nieprzyjacielskie linie obronne, celem okupowania tej wyspy. Wspaniałe sukcesy, uzyskane na Filipinach, oraz na wyspie Guam są z tego względu wielkiej doniosłości, jako że w ten sposób usunięto t. zw. pierścień okrążający Japonię i stworzono korzystne, ze strategicznego punktu widzenia, pociągnięcia, prowadzące do zwycięstwa w walce z Anglią i Ameryką.

Na odcinku chińskim oddziały japońskiego korpusu ekspedycyjnego wywierają niezmierny nacisk na znajdujące się tam oddziały wojsk czungkińskich. Na odcinku Hongkongu tamtejszy brytyjski gubernator odrzucił zadania japońskie, porzucił czysto humanitarnymi względami.

## Sprawozdanie japońskiego ministra marynarki.

Tokio, 18 grudnia. Po jednogłośnie uchwaleniu przez parlament japoński na nadzwyczajnym posiedzeniu nadprogramowego budżetu, zażądanego przez cesarza w swem orędziu, japoński minister marynarki Szidama nakreślił ogólny przebieg operacji japońskich sił zbrojnych przeciwko Hawajom, wyspom Wake i Midway, oraz Filipinom i Malajom.

Z chwili wybuchu wojny — oświadczył Szidama — we wczesnych godzinach porannych silne jednostki floty japońskiej zaatakowały Pearl Harbour.

Zatopiono trzy ciężkie okręty bojowe, 4 dalsze ciężko uszkodzono. Nadto ciężko

uszkodzono 4 krążowniki. Koło Honolulu prawdopodobna jest zatopienie jednego lotniskowca. W ten sposób siła przebojowa floty oceanu Spokojnego została złamana. Dzięki równoczesnym operacjom przeciwko wyspom Wake, Midway i Guam przeważano wszystkie połączenia strategiczne pomiędzy Hawaj i wschodnią Azją.

Guam została całkowicie obsadzona w dniu 12 grudnia. Zdobyto przy tej okazji jeden parowiec-cysterna a koło Palao zatopiono jedną amerykańską łódź podwodną. W tym samym czasie prowadzone były operacje lądowe i powietrzne w południowo-zachodniej części oceanu Spokoj-

### Komisja śledcza w sprawie klęski u wysp Hawajskich.

Sztokholm, 18 grudnia. Departament stanu zakomunikował we wtorek wieczorem fakt wyłonienia zapowiadanej przez Roosevelta komisji śledczej, mającej za zadanie przeprowadzenie dochodzeń w kwestii niezwykłych sukcesów, jakimi cieszyły się ataki Japończyków na wyspy Hawajskie.

Komisja ta składała się z pięciu członków, zaś przewodniczącym jej jest Owen Roberts, sędzia najwyższego trybunału amerykańskiego.

Silne jednostki armii lądowej zdolano w dniu 18 grudnia wysadzić w brytyjskich Malajach. Singapoor zaatakowano skutecznie przy pomocy samolotów.

W czasie pierwszych ataków powietrznych na lotniska na Filipinach zniszczono 100 samolotów. Również w Manili i Cavite wyrządzono wielkie zniszczenia. Dnia 10 i 12 grudnia dokonano wysadzenia wojsk na Luzon.

W dniu 10 grudnia siły japońskie dotarły do wschodniego wyjazdu do portu w Hongkongu. Reasumując swoje wywody, Szidama oświadczył, że pierwsze dni operacji przyniosły pod każdym względem pomyślne rezultaty.

Ogólny bilans tych operacji przedstawia się według mówcy następująco: Flota Stanów Zjednoczonych straciła: trzy okręty bojowe, jedną łódź podwodną, jeden zakładacz min i jeden wielki transportowiec, nadto prawdopodobnie jeden lotniskowiec. Ciężko zostały uszkodzone 4 okręty bojowe, 4 krążowniki, jeden kontrtorpedowiec, jedna łódź podwodna i jeden statek pomocniczy. Zdobyto jedną kanonierkę. Co się tyczy samolotów, to Stany Zjednoczone straciły ogółem 298 maszyn na Filipinach i na mniejszych wyspach, natomiast na Hawajach zniszczonych zostało około 200 samolotów amerykańskich.

Anglia straciła: 2 statki bojowe, mianowicie statek admirałski „Prince of Wales”, „Repulse”, dalej 1 wielki kontrtorpedowiec, jedną łódź patrolową i jedną kanonierkę. Prawdopodobne jest również, iż zniszczono wielką ilość samolotów brytyjskich. Co się tyczy okrętów handlowych różnych narodowości, to zdobyto ich ogółem 47 o łącznej pojemności 120.000 brt., ponadto 380 mniejszych okrętów.

Straty japońskie wynoszą: 1 poszukiwacz min zatopiony, jeden poszukiwacz min ciężko uszkodzony, 1 lekki krążownik uszkodzony. Samolotów stracono 40, zaś 30 dotychczas nie powróciło.

## Generalne Gubernatorstwo pomostem między Rzeszą a obszarami wschodnimi.

### Zebranie rządu Generalnego Gubernatorstwa.

Kraków, 18 grudnia. Pod przewodnictwem Generalnego Gubernatora odbyło się posiedzenie Rządu Gen. Gub., w którym wzięli udział Gubernatorowie Okręgu, członkowie Rządu oraz przedstawiciele niemieckich władz wojskowych i administracyjnych.

Mowa Generalnego Gubernatora była ewenementem obrad. Na początku posiedzenia sekretarz stanu Dr. Rühler stwierdził

w swem przemówieniu, iż konsolidacja i normalizacja na wszystkich odcinkach administracji państwowej w okresie roku sprawozdawczego poczyniła znaczne postępy.

Z kolei zdawali sprawozdania kierownicy poszczególnych oddziałów. I tak kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa dał przegląd sytuacji zaopatrzenia Gen. Gub., którą w obecnej chwili można uważać za

dawalającą, pomimo obciążen spowodowanych na przestrzeni tego roku z działaniami wojennymi na wschodzie i szczególnymi warunkami atmosferycznymi podczas zimy i lata.

Prezydent Głównego Wydziału Gospodarki referował o położeniu gospodarczym. Stojące w bezpośrednim związku z temi zagadnieniami zadania ruchu kolejowego omówił następnie prezydent Głównego wydziału Kolei.

Kierownik Wydziału Spraw Zdrowotnych, w Głównym Wydziale Spraw Zdrowotnych przedstawił położenie na tym odcinku, podkreślając skuteczność wszystkich prac, zmierzających do zwalczania chorób zakaźnych.

Sytuację na rynku pracy zobrazował kierownik Głównego Wydziału Pracy, który omówił także należące do jego zakresu sprawy mieszkaniowe.

Rozwój w dziedzinie finansów scharakteryzował prezydent Głównego Wydziału Finansów, z którego relacji wynikało, że stan na tym odcinku jest całkowicie zadowalający.

Następnie złożyli sprawozdania Gubernatorowie Okręgu o położeniu w dystryktach.

Z kolei ponownie zabrał głos Generalny Gubernator, który w swym wielkim przemówieniu końcowym zreasumował wyniki tego posiedzenia. Generalne Gubernatorstwo tworzy pomost między Rzeszą i terenami wschodnimi — mówił Generalny Gubernator — kiedy decyzja Adolfa Hitlera obszar ten przybrał nowy wyraz i przypadły mu nowe zadania, to jednak Gen. Gub. i w tym wypadku wywiązało się całkowicie z nałożonych nań zadań.

Na zakończenie swego wyjątkowo ogólnego omówienia obecne stanowisko Gen. Gub. przez wytworzoną rozwojem wypadków na wschodzie sytuację, oraz omówił przyszłą współpracę z nowo utworzonymi komisariatami wschodnimi.



Onegdaj odbyło się w Krakowie posiedzenie rządu Generalnego Gubernatorstwa. Zdjęcie nasze przedstawia fragment przemówienia Generalnego Gubernatora, min. Rzeszy dra Franka.

### Zagrożenie Singapooru.

Szanghaj, 18 grudnia. We wtorek Singapoor poraz pierwszy nie był w możności wydania urzędowego komunikatu o walkach na półwyspie Malajskim. Oświadczone jedynie, iż źródła brytyjskie nie podały żadnych nowych wiadomości.

Doniesienia pochodzące z innych źródeł, zwłaszcza amerykańskich, w następujący sposób charakteryzują obecną sytuację: Po zdobyciu pierwszym natarciem przez wojska japońskie Victoria Point w Burmie, natychmiast przystąpiły one do ofensywy, którą z niebywałą siłą przeprowadzono z przesmyku Kraah w kierunku na północ przez dżunglę burmańską, a na południe przez dżunglę półwyspu Malajskiego, przy czym celem tej akcji był Singapoor.

Fakt ten spowodował, iż w kołach angielskich żywią w tym względzie bardzo wielkie obawy. Ogólnie biorąc, określa Reuter sytuację na Malajach, jako nadzwyczaj poważną. Na podstawie takich strategicznych rozważań, odnośnie czynników angielskie widocznie doszły do wniosku, iż trzeba będzie za wszelką cenę jak najszybciej dokonać kontrataku lądowego, przy czym pozycją wyjściową byłby Singapoor. Wskutek tej akcji zamierza się przeszkodzić umocnieniu japońskich punktów oparcia na półwyspie Malajskim.

Gubernator Singapooru, sir Shenton Thomas oświadczył ponadto, iż również los wyspy Penang w sposób decydujący zależy od dalszego przebiegu walk w Kadah.



## Samolot czy okręt bojowy?

## Ciekawa interpelacja w Izbie Gmin

Kopenhaga, 18 grudnia. Ze Sztokholmu nadchodzą ciekawe szczegóły o historycznym posiedzeniu Izby Gmin, na którym liczni posłowie interpelowali Churchilla w związku z ostatnimi wydarzeniami na Dalekim Wschodzie, oraz w sprawie utracenia jednostek floty brytyjskiej. Zachodziło bowiem pytanie, dlaczego okręty bojowe nie były eskortowane przez samoloty. Gdy dwunastu posłów zgłosiło interpelację, speaker Izby Gmin był na chwilę w kłopotcie, komu ma udzielić głosu. Z ław poselskich odezwały się krótkie okrzyki, wskazujące na admirała sir Rogera Keyesa, który jest równocześnie konserwatywnym posłem parlamentu. W końcu października opuścił on czynną służbę.

Pierwsze pytanie Keyesa, zwrócone do Churchilla, brzmiało:

— Czy premier może mi udzielić w związku z poważnymi obawami w Izbie Gmin i w całym kraju informacji o stracie okrętów bojowych „Prince of Wales” oraz „Reulse”, oraz o fałszywych wnioskach, jakie zostały wyciągnięte z tych przykrych wydarzeń, tj. że rzeczoznawcy i doradcy premiera ciągle jeszcze są zdania, iż okręty bojowe są podstawą wszelkiej potęgi morskiej? A jeżeli tak jest, czy może premier zanewnić, że „Prince of Wales” również dobrze był zabezpieczony przed łodziami podwodnymi, jak „Bismark”?

Speaker nie chciał dopuścić do tych pytań,

oświadczaając, że nie pozostają one w żadnym związku z mową premiera, ale stary admirał twierdził, iż musi wypowiedzieć te pytania, gdyż są one aż nadto często powtarzane w całym kraju. Widząc, że nie może przeforsować swoich pytań, oświadczył Keyes:

— Przyjmuję odrzucenie moich pytań przez speakera, ale chociażbym jednak zapytał premiera czy oba okręty bojowe operowały pod osłoną hydroplanów, czy też samolotów wysłanych z lotnisk kontynentalnych?

Odpowiedź Churchilla brzmiała:

— Zdam dokładną sprawę jak tylko otrzymam z Singapooru dokładniejsze raporty, pozatem uważam, że sir Roger Keyes nie powinien przypuszczać, że jeden z jego przyjaciół, któremu do niedawna przypisywał tak wielkie znajomości fachowe, a mianowicie admirał sir Tom Phillips, który napewno jest dobrym i zręcznym oficerem floty, działał wbrew zdrowym, strategicznym zasadom.

Keyes odpowiedział tylko, że na chwilę w to nie wątpi.

Następnie zgłosił się do głosu inny konserwatysta, a mianowicie sir Hugh O'Neil ze słowami:

— Czy premier jest przekonany o tem, że oba okręty korzystały z odpowiedniej ochrony lotniczej i czy może nam powiedzieć, czy siedem japońskich samolotów zostało zestrzelonych przez obronę przeciwlotniczą, czy też przez lotników angielskich?

Odpowiedź Churchilla brzmiała po chwili:

— Przez obronę przeciwlotniczą.

Odpowiedź ta wskazywała na to, że w pobliżu nie było lotników angielskich.

Następnie zabrał głos jeszcze inny konserwatywny deputowany, sir Alfred Knox, stawiając pytanie:

— Czy mamy dosyć samolotów na Dalekim Wschodzie?

Churchill odpowiedział, że na Dalekim Wschodzie posiada Wielka Brytania w niektórych punktach ograniczoną ilość samolotów, nie pozwalającą zadośćuczynić wszystkim potrzebom. Dodał, że wysłała się obecnie wszystkie możliwe posiłki do Singapooru i że rozpoczęto te transporty z chwilą, gdy niebezpieczeństwo stało się jasnym. W końcu powiedział, że żałuje, iż nie może oświadczyć, że siły lotnicze imperjum są na jakimkolwiek froncie tak silne, jak tego wymagała sytuacja.

Z tych oświadczeń wynika, że

samoloty brytyjskie w Singapoor zajęte były całkowicie obroną przed atakiem japońskim na jednym z lotnisk

i że mimo to admirał sir Tom Philips posłał swoje okręty bez eskorty lotniczej na wody zagrożone przez wroga, licząc tylko na to, że nisko płynące ciemne chmury będą dostateczną ochroną przed nieprzyjacielem. Niestety wystarczyło jedno wolne miejsce wśród chmur, aby pozwolił japońskim lotnikom odnaleźć okręty bojowe — a w drodze powrotnej niebo zupełnie się wyjaśniło, stwarzając w ten sposób możliwość ataku lotniczego.

W związku z tą sprawą pisze „Daily Express” że gdy swego czasu zesłał Pan Bóg burzę, chcąc pomóc angielskim marynarzom, którzy właśnie walczyli z hiszpańską Armadą, to była to sprawa zupełnie specjalna i królowa Elżbieta podziękowała też za tę jasną Panu Bogu. Jest jednak niezrozumiałe, aby ktoś zauszał zgóry na to, że Pan Bóg zesłał taką pogodę, która będzie mogła służyć jako ochrona dla floty. Jest to coś zupełnie nowego, nawet królowa Elżbieta umiejąca dokładnie liczyć,

nie mogłaby żądać tego od swoich marynarzy. Pozwólcie nam uczynić to samo! Pozwólcie nam złożyć z urzędu kierowników naszych fabryk, jeżeli wstrzymują produkcję samolotów i stworzyć dla robotników warunki, których oni sobie życzą”. Pismo kończy swój artykuł znamiennym wezwaniem: „Mister Churchill! Niech pan to uczyni w Anglii, co bezwzględnie uczynił generał Auchinleck w Libji, gdy na polu walki zastąpił generała Craning-

ham przez generała Ritchie”.

Również „Daily Mail” zajmuje stanowisko wobec tych wypadków, twierdząc, że trudno jest oprzeć się przed wnioskiem, iż

doświadczenia floty brytyjskiej w okolicy Krety powtórzyły się raz jeszcze u wybrzeży Malakki

z tą tylko różnicą, że wtedy chodziło o kontrtorpedowce, tym razem zaś o okręty bojowe.

## Lotnictwo zmiażdżyło oddziały wojsk sowieckich i skupienia czołgów.

W Afryce północnej toczą się nadal zacięte walki.

Z głównej kwatery Wodza, 17 grudnia. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje:

W ramach przebiega od operacji ofensywnych do wojny pozycyjnej miesięcy zimowych, planowo zostały podjęte w obecnym czasie na rozmaitych odcinkach frontu wschodniego konieczne poprawy frontu i skrócenia frontu.

Lotnictwo kontynuowało przy użyciu silnych formacji bojowych i myśliwskich swoje ataki na wojska sowieckie w rejonie Donu i na środkowym odcinku frontu. Koncentracje wojsk i wozów pancernych zostały rozbite, baterje unieszkodliwione a większa ilość samochodów została zniszczona. Także i na odcinku pod Wołchowem nieprzyjaciół poniosł silne straty przez ataki powietrzne.

Na angielskim wybrzeżu południowym

samoloty bojowe bombardowały ostatniej nocy urządzenia portowe, jak również zakłady zaopatrzeniowe w Plymouth i Dover. Na obszarze morskim na północny wschód od Fraserborough uszkodzony został przez zrzucenie bomb jeden okręt handlowy, średniej wielkości.

W Afryce północnej ciężkie walki obronne na zachód od Tobruku były także i wczoraj kontynuowane. Silne nieprzyjacielskie ataki pod Bardią zostały odparte wśród znacznych strat dla nieprzyjaciela.

Słabe siły brytyjskie lotnictwa zrzuciły w nocy na 17 grudnia bomby kruszące i zapalające na kilka miejscowości w północno-zachodnim niemieckim terenie nadbrzeżnym. W dzielnicach mieszkaniowych powstały szkody w budynkach. Cztery brytyjskie samoloty zostały zestrzelone.

## Błędy Stanów Zjednoczonych.

Kraków, 18 grudnia.

Ostatnie wypadki, jakie rozegrały się w rejonie oceanu Spokojnego, wywołały znaczne rozczarowanie na całej kuli ziemskiej. Stany Zjednoczone uchodziły bowiem za olbrzymią potęgę nie tylko gospodarczą, ale także i wojskową. Nie spodziewano się nigdy, aby armia Stanów Zjednoczonych, a tem więcej ich lotnictwo i marynarka mogły ponieść tak wielkie klęski, jak to miało ostatnio miejsce w Pearl Harbour, Guam itd.

Tem aktualniejszym staje się pytanie, jak mogło dojść do tych klęsk, jak Roosevelt i jego liczna armia pomocników mogła dopuścić do faktów, które muszą wplynąć na obniżenie prestiżu Stanów Zjednoczonych.

Z depesz i korespondencji, jakie nadchodzą zarówno z Ameryki, jak i z Dalekiego Wschodu, wolna wyłania się pewien ostrzej zarysowany obraz, z którego można już wiele wnioskować. Jedno zdaje się nie ulegać wątpliwości, a mianowicie to, że Stany Zjednoczone dały się zaskoczyć. Stawiając swoje niemożliwe do przyjęcia warunki przedstawicielom Japonii, władcy Stanów Zjednoczonych nie liczyli się z tem, że reakcja Japonii może być tak szybka i gwałtowna. Raczej należy uważać, że spodziewali się, iż Japonia będzie dalej zwlekała i Stany Zjednoczone wystąpią do walk wtedy, kiedy flota angielska wyruszy wraz z amerykańską na wody Pacyfiku, by tam zlikwidować wpływy japońskie.

Nadzieje te zostały zawiedzione. Już w dniu 8 grudnia np. wiadomym było, że wielkie konwoje japońskie płyną poprzez zatokę Syjamską. Nie potrzeba być specjalistą w zakresie strategii, aby wnioskować, że konwoje te wiozą transporty wojskowe, samoloty, działa itd. i że cały ten materiał jest skoncentrowany nie przeciwko komu innemu, jak tylko przeciwko Anglii i Stanom Zjednoczonym. Tymczasem odnosi się wrażenie, że Anglosasi, zamiast liczyć na własne siły, spodziewali się, że Syjam opowie się po ich stronie przeciw Japonii, co oczywiście zmieniłoby zasadniczo sytuację. Nawet jednak wtedy, gdy flota japońska płynęła do Syjamu, jeszcze nie podjęto żadnych właściwie przygotowań obronnych i zaskoczenie powiodło się całkowicie.

Podobnie miała się sprawa z atakiem na wyspy Hawajskie. Jak się okazuje, Japonia zało-

żyła na oceanie Spokojnym tajne bazy lotniczo-marynarskie, o których wywiad Stanów Zjednoczonych nie nie wiedział. Można jednak nawet i to wybaczyć, że wprost zdumiewającym jest, że wywiad amerykański nie zdołał stwierdzić, iż z baz tych płyną lotniskowce japońskie w kierunku wysp Hawajskich. Aby dotrzeć do okrętu te musiały płynąć blisko dwa dni. W ciągu dwóch dni samoloty wywiadowcze Stanów Zjednoczonych były bezczynne. Japończycy przybliżyli się do wysp Hawajskich, wystartowali na swych samolotach i zgotowali klęskę flocie amerykańskiej, tem przykrzejszą i tragiczniejszą, że poniesioną we własnej bazie i bez możliwości skutecznej obrony.

Obecnie sytuacja zaogniła się także i pod innym względem. Oto Stany Zjednoczone zaniebrały jeszcze jednej sprawie, a mianowicie odpowiedniego wyekwipowania swych baz, dosk male, ze względów strategicznych, położonych. Taka np. wyspa Guam, jak się okazuje, była wyposażona w dwa place golfowe, ale nie miała... lotniska. Planowano dopiero rozbudowanie tej bazy, ale prace miały być ukończone dopiero za kilka miesięcy. Dzisiaj Guam stanowi baze Japonii, a Japończycy dołożą wszelkich starań, aby na miejscu placów golfowych założyć lotniska, umożliwiające im bombardowanie Singapooru, od którego Guam oddalona jest o godzinę lotu.

W całości rozwój wypadków dowodzi następujących faktów: 1) Stany Zjednoczone nie liczyły się z możliwością tak szybkiego rozpoczęcia wojny, 2) wywiad wojskowy Stanów Zjednoczonych i Anglii na Dalekim Wschodzie pod żadnym względem nie zdał egzaminu. Nie potrafił nie tylko stwierdzić przygotowań wojennych Japonii, ale również okazał się niezdolnym do stwierdzenia ostatnich pociągnięć floty japońskiej w ciągu ostatnich dni przed wybuchem wojny, kiedy żądania, stawiane przez Roosevelta Japonii nie pozwalały już liczyć na zbyt długie utrzymanie pokoju.

Także więc i w tym wypadku okazało się, że Anglosasi nie wyszli ze swej tradycyjnej flegmy.

Czy flegma ta nie okaże się zgubną w obecnej chwili i czy Pearl Harbour nie będzie Czuszimą Stanów Zjednoczonych — okażą nam najbliższe wypadki.

munikowano urzędowo z Czungkingu w ubiegłą środę.

Wojskowy attache Wielkiej Brytanji, generał major Dennies został mianowany szefem nowej misji wojskowej Wielkiej Brytanji przy rządzie Czang-Kai-Czeka. Niezależnie od ambasady istniejącej przy rządzie Czang-Kai-Czeka, Stany Zjednoczone reprezentowane są przez misję wojskową pod przewodnictwem generała brygady Johna Margruder'a.

Powiększenie poselstw szwajcarskich w Berlinie i Rzymie.

Berno, 18 grudnia. Poselstwa szwajcarskie w Berlinie i Rzymie będą, według doniesienia prasy, powiększone, a to w związku ze zwiększonym zakresem zadań, jaki nastąpi wskutek zastępowania interesów Anglii i Stanów Zjednoczonych. W Londynie, Tokio i Nowym Jorku potrzebny personal znajduje się już na miejscu.

## Włoski komunikat wojenny.

Rzym, 17 grudnia. Włoski komunikat wojenny ze środy brzmi następująco:

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych komunikuje:

Nieprzyjaciół rozwinał ponownie ożywioną działalność ogniową na stanowiska w Bardii i Sollum. Na odcinku Ain El Gazala kontynuowane były ataki i kontrataki w ciągu wczorajszego dnia. Nieprzyjacieli wprowadza stale nowe siły zbrojne do walki. Liczba wymienionych we wczorajszym komunikacie wojennym jeńców przekroczyła 800. Łupy obejmują kilka tuzinów dział i ponad 100 wozów pancernych i samochodów.

Włoskie i niemieckie samoloty bojowe atakowały kilkakrotnie z widocznym skutkiem zbiorowiska wojsk i samochodów. Podczas prób nalotu na Darnę i Benghasi zestrzelone zostały przez obronę ziemną w płomieniach trzy samoloty.

Kilka zrzuconych na Argostoli (Grecja) bomb nie wyrządziło żadnych szkód. W nocy na 17 grudnia bombardowane były Brindisi i Catania. Uszkodzonych zostało kilka budynków, niema jednak ofiar. Obrona ziemna w Catanii zestrzeliła jeden samolot.

Włoskie i niemieckie samoloty bombardowały objekty wojskowe na Malcie.

Albanja u boku mocarstw osi.

Tirana, 18 grudnia. Urzędowy dziennik ustaw królestwa Albanji zamieszcza obwieszczenie, według którego Albanja uważa się w stanie wojny ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej.

Generalna mobilizacja w Stanach Zjednoczonych.

Sztokholm, 18 grudnia. Wydział wojskowy izby reprezentantów uchwalił ustawę o obowiązku służby wszystkich mężczyzn w wieku od 19 do 65 lat życia oraz mobilizację dla armji wszystkich mężczyzn w wieku 20—44 lat życia. Wydział floty przyznał ostatnio żądane środki na podwyższenie tak zwanej floty dwóch oceanów z 900.000 ton na 1.150.000 ton.

Londyński „Times” poruszył po raz pierwszy drażliwy temat odpadnięcia dostaw amerykańskich. Oświadczył on, że należy się liczyć z ciężkim okresem przejściowym, w którym przemysł angielski musi dokonać większych wysiłków, lecz że produkcja amerykańska będzie szybko powiększona i później będzie możliwym podjęcie dostaw dla sojuszników.

Nowy dowódca floty Pacyfiku Stanów Zjednoczonych.

Sztokholm, 18 grudnia. Według doniesień Reutera, minister marynarki Knox podał do wiadomości, że admirał Kimmel został usunięty ze stanowiska dowódcy floty na Pacyfiku Stanów Zjednoczonych i że dowództwo nad tą flotą otrzymał kontradmirał Nimitz.

Aż do czasu przybycia Nimitza, admirała Kimmela, zastąpi wiceadmirał Pye, który dotychczas był zastępcą dowódcy. Nimitz był dotychczas kierownikiem biura żeglugi departamentu marynarki.

Równocześnie minister wojny, Stimson, zakomunikował, że generał-porucznik Emmons z lotnictwa na Honolulu otrzymał polecenie objęcia dowództwa departamentu hawajskiego. Emmons przychodzi na miejsce generała-porucznika Sherts'a.

Niepotwierdzone wiadomości z Ameryki Południowej twierdziły, jak wiadomo, wkrótce po zwycięstwie Japończyków w bitwie koło wysp Hawajskich, że Kimmel poniósł śmierć na pokładzie okrętu flagowego „Pensylwania”. Nie wiadomo, czy wiadomości te zostały spowodowane przez chaos, jaki zapanował w Pearl Harbour, czy też zostały one umyślnie puszczone w świat przez propagandę amerykańską, aby przeszkodzić rozważaniu niedociągnięć dowódcy floty Pacyfiku — Kimmela.

## W kilku wierszach.

Papież Pius XII przyjął bawiącą obecnie w Rzymie słowacką delegację handlową.

\*

W ubiegły wtorek powołana została do życia izba handlowa węgiersko-bułgarska z siedzibą w Budapeszcie. Na czele tej instytucji stanął hr. Michał Teleky, b. minister rolnictwa.

\*

6 odkrywców nowych złóż naftowych donosił gazeta „Pesti Ujsag”. W czasie prac wiertniczych, przeprowadzonych w Drantal natknięto się mniej więcej 100 km na północny-wschód od Zagrzebia na bogato i w niezbyt wielkiej głębokości znajdujące się źródła ropy naftowej.

\*

Z Wersalu wyjechał dalszy kontyngent francuskich ochotników do walki z bolszewizmem, oraz kompania propagandowa. Kontyngent ten będzie przewieziony specjalnym pociągiem na wschód.

\*

W tych dniach podjęto bezpośrednią komunikację kolejową między Budapesztem a Zagrzebiem.

\*

Komisja flotowa Stanów Zjednoczonych przyjęła nowo wniesiony wniosek w sprawie kredytów na podwyższenie tak zwanej dwuocennej floty z 900.000 do 1.150.000 ton.

\*

Dotychczasowy dowódca rumuńskiej floty morza Czarnego, kontradmirał Jon Georgescu został mianowany głównodowodzącym królewsko-rumuńskiej marynarki. Kontradmirał Georgescu obejmuje tem samem równocześnie związane z tą funkcją stanowisko szefa sztabu generalnego marynarki w wielkim sztabie generalnym armji rumuńskiej.



# KRONIKA Trzęsienie ziemi na Formozie.

**GRUDZIEŃ**  
**18**  
Czwartek

Dziś Gracjana  
Jutro Dariusza  
\*  
Dziś obowiązują zaciemnienie od g. 16.40 do 8.30.

## Minister komunikacji Rzeszy w Krakowie.

Kraków, 18 grudnia. Podróż ministra komunikacji Rzeszy Dr. Dormüllera po Generalnym Gubernatorstwie na zaproszenie Generalnego Gubernatora dobiega końca. Dr. Dormüller w ciągu swej podróży po Generalnym Gubernatorstwie zapoznał się z pracami kolei wschodniej na tym obszarze.

Minister Dr. Dormüller przybył ze Lwowa na dworzec krakowski, gdzie został osobliście powitany przez Generalnego Gubernatora Dr. Franka.

W czasie przyjęcia przemawiał Generalny Gubernator Dr. Frank, w odpowiedzi na co Dr. Dormüller stwierdził, że jego podróż po Generalnym Gubernatorstwie wykazała, iż stan dróg komunikacyjnych, jaki stwierdził w czasie inspekcji z przed roku, ulega całkowitej poprawie. Ponadto sieć dróg komunikacyjnych na wschodzie zdawała egzamin z nałożonych nań wymagań.

## Jak odszukać zaginione osoby?

Lwów, 18 grudnia. Niemiecki Czerwony Krzyż utworzył specjalną placówkę dla Okręgu Galicji, której zadaniem jest ułatwianie ludności miejscowej w odzyskiwaniu zaginionych w czasie działań wojennych i okupacji sowieckiej krewnych i znajomych.

Prośby w tej sprawie, z podaniem możliwie jak największej ilości danych o osobach zaginionych, należy kierować do lwowskiej placówki Niemieckiego Czerwonego Krzyża, Strasse der Polizei 4.

## Co zazdrość może.

(fem) Warszawa, 18 grudnia. Do czego może doprowadzić zazdrość i jakie są jej następstwa, świadczy niniejszy fakt, który powinien być przestroga dla niejednej zazdrosnej niewiasty. Powodowana tem uczuciem 44-letnia Helena Rudawska, zamieszkała w Warszawie przy ulicy Prostej 40, posiadając swego męża o zdradę, wybrała się onegdaj na spacer, ale nie dla własnej przyjemności, lecz w roli detektywa, śledzącego bacznie zachowanie się swego małżonka.

W pewnym momencie na skrzyżowaniu dwu ulic pani Helena zauważyła czułą parę, tulącą się do siebie rzewnie i kłkliwe. Pani Helena nie mogła patrzeć długo na taką rozpustę i zgorznie, jakie na ulicy siał jej niewierny małżonek, nie namyślając się wcale długo, rzuciła się na czułą parę, raniąc dotkliwie parasolką.

Okazało się później, że posiadania pani Rudawska nie były słuszne, bowiem ofiarą jej złości padło dwoje niewinnych ludzi. Nie uszło jej to płazem, ponieważ zaatakowany mężczyzna, chcąc zrewanżować się Rudawskiej za napaść, pobił ją dotkliwie łokciem w brzuch, wobec czego musieli interwenjować Pogotowie Ratunkowe. Lekarz stwierdził silne potłuczenie i rany głowy i twarzy, fatalne skutki „babskiej” zazdrości.

Tokio, 18 grudnia. We środe rano o godzinie 4.20 (według niemieckiego czasu we wtorek o godz. 21.20) nawiedziło południowe połacie Formozy niezwykle silne trzęsienie ziemi. Według informacji agencji Domei z Taihoku, katastrofa ta pociągnęła za sobą 180 ofiar zabitych i około 160 rannych.

Ilość zabitych w czasie trzęsienia ziemi na południowej Formozie podwyższyła się w międzyczasie do 190. Spodziewają się tutaj, iż na terenach dotkniętych trzęsieniem ziemi najważniejsze połączenia komunikacyjne naprawione będą jeszcze w ciągu środy. Japoński minister rolnictwa i spraw zamorskich Ino Hiroya udał się na audjencję do pałaca cesarskiego, by tam cesarzowi zdać szczegółowe sprawozdanie ze skutków trzęsienia ziemi.

## Przegląd koncertowy.

Kraków, 18 grudnia. We środe przypominała się koncertem w sali Domu Plastyków młoda pianistka Iza Ostoja-Ostaszewska, która miała sposobność słyszeć przed wojną na falach radiowych i na koncertach estradowych w wielu miastach. Panna Ostoja-Ostaszewska jest bardzo utalentowaną pianistką, która dysponuje b. dobrą techniką i zdolnością cieniowania. Delikatne jej uderzenie pozwala jej na wydatnienie znacznej skali nastroju. Trafiają się jej jednak pewne nierówności. Stwierdzając, że znajduje się ona jeszcze w pełnym rozwoju swego talentu, który ma niewątpliwie wszelkie dane ku temu, aby stać się wybitnym.

Koncert śródoży rozpoczął się dwoma sonatami, a mianowicie Haydna sonatą Es-dur i Beethovena Sonatą D-dur. W wykonaniu tych utworów znać było wiele starań pianistki o dokładne oddanie kompozycji. O wiele śmielej podchodziła panna Ostaszewska do wykonywania utworów impresjonistycznych, które więcej jej odpowiadają swoim nastrojem i delikatnością. Z odegranych w tym zakresie utworów, wyszczególnić można: Niemanna „Fontanna w Sans-Souci” oraz Albeniza „Capriccio Catalán”, jak również Turinny „Podróż morską”. W całości uwidatniło się spokojne i pełne umiaru podejście artystki do problemów związanych z interpretacją. Niewątpliwie w dalszym ciągu swej kariery panna Ostaszewska uzyska odpowiednią barwę i połot, których brak daje się narazie nieco odczuć. Koncert panny Ostaszewskiej cieszył się dużą frekwencją publiczności, która nie szczędziła jej zasłużonych oklasków.

W sali kawiarni „Pani” wystąpiła po dłuższej przerwie znana śpiewaczka warszawska Aleksandra Serwińska. Jak na każdym jej występie, tak i tym razem zebrało się wiele publiczności, która z pełnym zadowoleniem i uznaniem wysłuchiwała nowego repertuaru „gwiazdkowego” pani Serwińskiej, domagając się ponadto odśpiewania kilku piosenek z dawnych koncertów. Poza tym pani Serwińska odśpiewała nową kompozycję prof. Adama Lenczowskiego do słów własnego układu pt.: „Mój kapeluszek nowy”. Jako koncert lekkich, nastrojowych piosenek, występ pani Serwińskiej należał do bardzo udanych. Akompanjował prof. Adam Lenczowski, który poza tym odegrał szereg ciekawych fantazji muzycznych na tematy piosenek.

## Dzisiaj koncert Filharmonji.

Kraków, 18 grudnia. W dniu dzisiejszym czeka zwolenników poważnej muzyki, których w Krakowie jest obecnie bardzo wielu, wielka biesiada artystyczna. Będzie nią trzeci koncert symfoniczny orkiestry Filharmonji — ostatni w bieżącym roku. Solistą koncertu będzie Zdzisław Roesner, jeden z najlepszych obecnie skrzypków polskich. Odegra on koncert skrzypcowy nr. 3 G-dur W. A. Mozarta, którego 150 rocznicę zgonu obchodzą obecnie cały świat. Roesner, którego wielki talent muzyczny miały sposobność stwierdzić na poprzednich koncertach solowych i kameralnych, wydaje się być idealnym odbiorcą dzieł Mozarta. Niewątpliwie więc dz-

isiejszy koncert zaliczać się będzie do wielkich atrakcyj koncertowych.

Pozatem orkiestra odegra uwerturę C. M. Webera „Euryanthe” oraz L. v. Beethovena VII Symfonia A-Dur. Dyryguje Rudolf Erb, którego zalety i walory jako dyrygenta są już powszechnie znane. Koncert odbędzie się w sali „Uranii” (dawnej kinoteatr „Swit”), początek o godz. 19.30.

## Makabryczne odkrycie nad brzegami Wisły.

(fem) Warszawa, 18 grudnia. Wczesnym rankiem jeden z zamiataczy, zajęty czyszczeniem chodnika, zauważył nad samym brzegiem Wisły na bulwarze dwie odrąbane nogi i jedną rękę. Pomimo dalszych poszukiwań pozostałych części ciała ofiary bestjałskiej zbrodni, nie odnaleziono. Brak śladów krwi na bulwarze wskazuje, że bestjałski mord został dokonany gdzieś indziej, zwłoki zaś przewieziono w nocy, przyczem korpus i jedną rękę wrzucono do Wisły. Pozostałe członki spłoszonego widocznie zbrodniarz nie zdążył wrzucić do wody.

## Kronika żałobna.

(Y) Kraków, 18 grudnia. W ostatnich dniach zmarli w Krakowie: Tadeusz Skoczyński-Skoczyski, lat 42, urzędnik Zarządu Miejskiego; Magdalena Dobosz, lat 53, żona urzędnika gazowni; Leon Harasiewicz, lat 62, nadradca ministerjalny; Anna Bała, lat 81; Elżbieta Antończyk, lat 19, uczennica II kursu Szkoły Handlowej; Jan Zieliński, lat 68, rybak wiślany; Barbara Paulińska, lat 34, żona urzędnika prywatnego; Anna Maryla, lat 24, nauczycielka Szkoły Powszechnej; Barbara Buła, lat 18; Edmund Gorzkowski, lat 69, emerytowany urzędnik; Władysław Müller, urodz. w 1941 r.; Edwin Rychter, urodz. w 1941 r.

(Y) ADRESY APTEK DYŻURUJĄCYCH nocey dzisiejszej w Krakowie: Krowoderska 74, tel. 149-56; Adolf-Hitler-Platz 22, tel. 161-51; św. Gertrudy 1, tel. 136-90; Długa 4, tel. 102-94; Krakowska 9, tel. 102-51; Kazimierza Wielkiego 78, tel. 154-55; Szczepańska 1, tel. 104-02; Senatorska 5, tel. 135-78; Lubla 7, tel. 121-82; Brodzińskiego 1, tel. 221-80.

STAN WODY W DNIU 18 GRUDNIA WYNOŚIŁ: na Wiśle w Krakowie 458, w Szczecinie 430, w Sandomierzu 404; w Zawichoście 486; na Saracie w Przemyslu 316; na Dunajcu w Nowym 234.

(fem) WYPADEK W FABRYCE WODY SODOWEJ. W środe popołudniu w jednej z krakowskich fabryk wody sodowej nastąpił silny cisnienie pękł syfon, raniąc silnie jednego z robotników. Naskutek rozpryskujących się odłamków szkła, robotnik Wojciek Bolesław doznał ran cietych całej twarzy. Przewieziono go pod opieką dyżurnego lekarza Pogotowia Ratunkowego do szpitala św. Łazarza.

z Bielieryów  
**Emma Witkowska**  
zmarła w Panu dnia 16 grudnia 1941 r. w 60-tym roku życia. Pogrzeb odbędzie się dnia 18 grudnia o godz. 3 1/2 z kaplicy ementalnej na cmentarzu rakowickim.  
**NABÓŻEKSTWO ŻALOBNE**  
odprawione będzie w piątek, dnia 19 grudnia br. o g. 8 1/2 w kościele Najśw. P. Marji przed ołtarzem P. Jezusa Ukrzyżowanego, o czym zawiadamiają pogrzebani w smutku  
mąż, córki, zięciowie i wnuki.

## Peruwiańskie mumje.

Przez długi okres czasu Egipcjanie uchodzili za jedynych fachowców i specjalistów w dziedzinie balsamowania zwłok. Jak wynika z badań naukowych, mieszkańcy Peru posiadali też wysoką kulturę, której zabytki zostały niestety zniszczone w czasie i po podboju tego kraju przez napływające ludy europejskie. Z różnego rodzaju starożytnych notatek, oraz z wykopalisk wynika, że w Peru, podobnie, jak w Egipcie, balsamowano zwłoki zmarłych i przechowywano ich ciała owinięte w tkaniny. Mumje te składano do piasku i wiele z nich w tym suchym klimacie dochoowało się do dnia dzisiejszego. Jeżeli chodzi o mumje królów, to te ustawiano w świątyniach, umieszczając je na specjalnych tronach. W Peru istniał też ciekawy zwyczaj, że po śmierci króla, żona jego, ba, nawet służba, miała obowiązek popelnić samobójstwo, aby służyć swemu panu na drugim świecie. Ponadto specjalnie do tego celu wybrany urzędnik musiał stałe odwiedzać mumję i odbierać od niej rozkazy. Nie trzeba dodawać, że takie postawienie sprawy dawało tego rodzaju urzędnikom pole do różnych nadużyć.

## WESOŁY KĄCIK.

**Znawca.**  
Nauczyciel wyklada dzieciom o konieczności biogostawienia Boga. Ono — powiada — koniecznym jest, gdyż bez niego nie się nie wie. Jeżeli np. zorałem kawał roli, oblałem, słońce ja oświeca i deszcze skrapiają, czego jeszcze potrzeba?  
Jeden z uczeń: — Gnoju, panie profesorze...

**Zrozumiał.**  
— Optyk pana oszukał, panie Gapa. Oprawa tych binokli nie jest z czystego złota.  
— Aha! — odpowiada Gapa — to dlatego ja przez nie tak kiepsko widzę...

**Czujny pies.**  
— Pański pies jest podobno bardzo czujny!  
— Wprost nadzwyczajnie! Ja, gdy tylko pośliznę w nocej najmniejszy szelest, w tej chwili budzę psa, a on zaraz zaczyna przeraźliwie ujadąć.

**Przepowiednia.**  
Profesor: — Jesteś nieponiżam, przepowiadam ci, że ja cię jeszcze zobaczę w kryminalce.  
Uczeń: — Bardzo możliwe, panie profesorze, bo ja mam zamiar studiować prawo.

**Też powód.**  
— Zrywam z mężem.  
— Co, zdradza cię!  
— Nie, ale stał się zupełnie niemożliwy.  
— Dlaczego?  
— Zaczyna się we mnie kochać...

## Poszukujemy

do Rzeszy m. i. Bawarii, okolic Wiednia na bardzo korzystnych warunkach

## robotników fabrycznych

a w szczególności:

**metalowców, cieśli, robotników budowlanych — oraz robotników niekwalifikowanych.**

Oferujemy wysokie zarobki przy niskich kosztach utrzymania.

Informacji udzielają przedstawiciele firm codziennie od g. 8—19, w niedzielę od 10—13

**Kraków, Grodzka 60**

i w oddziałach:

**Tarnów, Plac Goethego 6**  
**Rzeszów, Rynek Główny 15**

**Dobrze prosperujący BAR**  
w większym mieście powiatowym w Dystrykcie Krakowskim. — Doskonałe położenie (w dzielnicy niemieckiej), wspólnie urządzenie, przy lokalu umebłowane mieszkanie 2-pokojowe z łazienką.  
Cena zł. 100.000.  
**zaraz do sprzedania**  
Informacja: Biuro Tymaczeń i Podan, Kraków, ul. Grodzka 40. 5947

**Poszukuję garażu**  
dla 2 aut osobowych. —  
Zgłoszenia kierować: Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 9271k“.

**Świnek morskich**  
każda ilość (przynajmniej 3-miesięczne) zakupu: **PANSTWOWY ZAKŁAD HIGIENY W KRAKOWIE**, ul. Zygmuntowa Augusta L. 1. 7053

**S M O C Z K I,**  
korki, termometry, okulary do czytania. Jan Lipa, Warszawa, ul. Marszałkowska 102 p. 84.

**BUCHALTER**  
zestawia bilanse roczne i zaliczki przepisowe księgi handlowe w języku niemieckim i polskim. Zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków „Nr. 5963“.

**DRUGIEGO**  
zgubiono tramwaj nr 6 dwa rysunki, zwrot 50. — Kraków, Dietla 113/7, obrazki — handlowo bezwarłociowo. 5422

**Choinki na Gwiazdkę**  
wyjąca sprzedaż hurtowa. — Informacje i sprzedaż od zaraz codziennie od godz. 10—12 i 15—17 **Kraków, Mikołajska 9, m. 7, tel. 115-55.**

## Kupimy

**kompletne urządzenie dla lekarza dentysty.**

Zgłoszenia Goniec Krakowski „Nr. 9048k”, Kraków.

## Matejki 6, Kraków

WSTAWIAM STOPY 2.50 para. Pończoszki 10 gr. od oczka expremem. 5156

## Lekarza dentystę

lub uprawnionego technika poszukuję zaraz do otwarcia zakładu dentystycznego w Krakowie. — Goniec Krakowski, Kraków, — „Nr. 6554“.

## SZEWSKIE

kleje do gumy i kamaznicze atramenty, giatury, czernidla, woski i t. p. poleca **Wytwórnia RUBBER INDIAN, WARSZAWA, Krasińskiego 1.** Wyłączna sprzedaż na Dystrykt krakowski: **Wł. Pająk, Kraków, Obopólna 13.**

## Obwieszczenie Nagroda

W noce z 5 na 6 grudnia 1941 dokonano kradzieży z włamaniem w lokalu służbowym Urzędu pocztowego Puławy (Distr. Lublin). W ręce dotychczas jeszcze nieznanymi sprawcami wpadło przytem 80.000 złotych.  
Za ujęcie sprawców i odzyskanie skradzionej kwoty pieniężnej wyznaczam z wyłączeniem drogi prawnej nagrodę w wysokości 10.000 zł.  
Odpowiednie doniesienia, które na życzenie będą traktowane poufnie, należy kierować do Kierownika Okręgowego Zarządu Pocztowego, najbliższego urzędu pocztowego lub do najbliższego posterunku policyjnego. 9367k

## Prebrzysto-białe światło!

Większa wydajność świetlna!  
Mały kształt!  
25,40 i 60 watów,  
tylko na 120 i 220 woltów



Nowość!  
**Żarówki OSRAM Krypton**

**Monteżerów samochodowych**  
**Ślusarzy samochodowych**  
**Blacharzy samochodowych**  
PRZYJMUJE  
**Auto Union A-G** Reparaturnwerk  
LEMBERG, Rozwadowski str. 65

**WATA PAPIEROWA** do pakowania szkła itp.  
**BIBUŁKA** w książ. do papierosów.  
**UBRANIA** z papieru czarne od 12—20 złotych za komplet.  
**E. BIAŁOWAŚ — Handel papierem**  
Warszawa, ul. Bagatela 15, tel. 710-08.



